

ANDRA KAPITLET.

Värmen och ljuset.

Värmens olika källor. — Värmens allmänna verkningar. — Det jordiska lifvets beroende af jordens bestående afstånd från solen. — Kropparnes olika förhållande till värmen. — De prismatiska färgerna. — Färgernas vikt för människosjälens utveckling. — Hvad är värme, hvad är ljus? — De ethe-
riska rymdernas vikt i afseende på värme och ljus.

En tjock snömantel betäcker höjder och dalar, isande far nordanvinden fram öfver de frusna fälten, genom den aflöfvade skogen, och redan tidigt på eftermiddagen döljer den matta solen sitt bleka anlete bakom den vestra horisontens töcken. Lundens sångare äro förstummade, insekternas här har försvunnit och allt lefvande i den fria naturen drager sig tillbaka uti jordens hålor och kryphål. Så tyckes hela naturen öfvergå uti förstelning och död — men en underbar återuppståndelse väcker den snart ur dess overksammas slummer och vinterns ålderdomssvaghet efterföljes af den glada, ungdomliga våren med dess allt lifvande kraft. Allt högre stiger solen, allt tidigare förgyller den östern med morgonrodnadens purpurglänsande strålar, allt sednare försvinner den för att utgjuta sin glans öfver en annan hemisfer och med hvarje dag tilltager kraften af hennes värme. Den smälta snön störtar sig i tusende forsande bäckar ned från bergen och den fängslade floden spränger sina fjettrar och vältrar det sönderkrossade is-täcket genom den klingande dalen. Alla lifvets slumrande frön vakna upp, den nakna skogen smyckar sig med en ljusgrön högtidsdrägt, ängen prålar med rika blommor, tusende fågelstämmor prisa den hulda vårens herrlighet, otaliga insekter svirra och surra genom den ljumma luften och skogens fyrfotade invånare genomströfva snåren i full känsla af en njutningsrik tillvaro.

Solens välgörande, lifvande värme är det, som frambringar alla dessa under; men solen, om än den ojemförligt viktigaste, är likväl icke den enda värmekälla vi känna, ty värme kan framlockas ur alla på jorden befintliga kroppar.